

dentem: byl členem celé řady seminářů, v nichž byl vždy osobností nejvíce vynikající. Pečlivě se připravoval k tomu, aby byl jednou platným členem obce českých vědeckých pracovníků, dosud tak řídkých. První jeho rozsáhlejší práce, otištěné v Časopise pro právní a státní vědu: »Zákony formální a materiální« byla již několik měsíců po dokončení uvedena mezi literaturou seriosního vědeckého díla. Nezapomínal však také studia předmětů, předepsaných pro zkoušky: a jak studoval, toho dokladem pro ty, kdo neměli příležitosti rozmlouvat s ním o některé otázky z kterékoli ze zkoušených disciplín, buď výsledek jeho studia: 13. března t. r. složil první státní zkoušku s vyznamenáním ze všech zkušebních předmětů, den na to přísnou zkoušku doktorskou z oboru historickoprávního všemi hlasy výtečně! Tento výsledek vynikne tím více, povážíme-li, že zesnulý kolega neměl při studiu nějakého pohodlí, komfortu, hojnosti času: opak je pravdou! Od páté třídy gymnasiální plahočil se kol. Šafařík trdným životem studenta-proletáře: byl domácím učitelem — ach, té palčivé rány studentského sociálního života! Zesnulý musil vypít trpký pohár existence chudého studenta do dna: každého dne vyučoval 3 i 4 hodiny, aby — zejména po smrti svého otce, četnického strážmistra ve výslužbě — podpořil svoji starou matku, jíž byl jedinou oporou a nadějí. Z kondice do kondice se štal — a v kondici zemřel. »Tak začneme!« pronesl ke svému klientu — a to byla jeho poslední slova: v zápětí jako bleskem zasažen shroutil se na podlahu pokoje bytu, kam chodil vyučovati — a JUC. Josefa Šafaříka nebylo již mezi živými.

Kol. Šafaříkem odešel z našeho středu jeden z pracovníků, jakých se rodí málo. Jest pro naše poměry velkou škodou, že mu nebylo dopřáno plného rozvíti a využití schopností a sil. Čest budiž jeho památce!

Brno 14. května 1922.

K. Koukal.

*

Pohřeb kol. JUC. Šafaříka konal se ve středu 17. května o 16. hod. za velké účasti známých a přátel zesnulého, zvláště kollegů-právníků. Po církevních obřadech promluvil k matce zesnulého konsist. rada Štěpánek, za Č. A. S. »Právník« učinil projev kol. JUC. Koukal, za bližší přátele zesnulého kol. Borek. Nad hrobem zazpíval sbor oktávánů brněnského čs. státního gymnasia.

Zprávy.

Valná hromada Právnícké jednoty v Praze byla konána dne 4./5. 1922 v malé promoční síni (v Karolinu) university Karlovy. Jak z objemné výroční zprávy vidno, bylo konáno v roce 1921 celkem 14 týdenních schůzí, v roce 1922 pak již 5 dalších schůzí. Koncem roku 1920 měla Jednota 555 členů. V roce 1921 přibýlo 18, zemřeli 4, vystoupilo (zejména v důsledku přeložení na Slovensko a za hranice republiky) 15, takže koncem roku 1921 bylo celkem 554 členů. V roce 1922 přibýlo již 12 dalších členů a zemřelo 6 členů; bylo tedy v den valné hromady 560 členů.

Knihovna spolková vykazuje koncem roku 1921: 5579 děl a časopisů. Knihy bylo půjčeno 468 kusů; z toho členům »Všehrd« 18. — Knihosklad spolkový vykazuje v roce 1921 15 děl v 3520 svazcích v ceně 6.283 Kč. 65 h. Rozdáno bylo 110 knih v snížené ceně 130 Kč. 30 h. —

Na popud »Právnícké Jednoty moravské« a »Všehrd« bylo usneseno ve schůzi ředitelství zahájit přípravu práce pro právníký sjezd. Na to byly provedeny volby, v nichž byli zvoleni za starostu prof. dr. Herrmann-Otavský, za jeho náměstky dr. J. Bohuslav a dr. V. Joachim, za jednatele dr. Evž. Polan a dr. J. Srb. Zprávu o vedení časopisu »Právník« přednesl dr. Lukáš. Na to proslovil zajímavou přednášku o finanční správě města Paříže dr. V. Joachim. Ku konci valné hromady vzpomenu starosta dr. Herrman-Otavský činnosti odstoupujícího starosty dr. Kasandy, který pro churavost nemůže se zúčastnit další práce v ředitelstvu. Starosta pak oznámil přednášku profesora university pařížské Demogue-a na téma: »Le statut des fonctionnaires en France«, která se konala dne 4. května a byla vyslechnuta četným posluchačstvem.

LITERATURA.

Dr. Karel Kadlec: Dějiny veřejného práva ve střední Evropě. 2. pozmen. vyd. Pr. »Všehrd«. 1921. 8°. VIII. + 498. — Za necelého půl druhého roku vydal prof. Kadlec první vydání svrchu naznačené knihy, jež byla v podstatě vysokoškolskou učebnicí. Tehdy překvapil připraveností látky, kterou v tak krátké době zpracoval. Ale je nutno názor tento poněkud osvětliti a zdůrazniti, že Kadlec je vlastně tvůrcem předmětu dějin středoevropského práva, jak se u nás nyní přednáší a jak je též již dříve při výkladu říšských dějin tradoval. Vyvracetí neb odůvodňovati námitky proti tomuto předmětu nepřisluší tomuto referátu. Je však možno říci, že pojetí v širším rámci srovnávacím veřejnoprávní poměry zemí sdružených ve střední Evropě je velmi sympatické, zvláště upustí-li se od detailních rozborů ústav a sledují-li se hlavní rysy společného vývoje a politické vzory (Anglie, Amerika, Francie), jak to autor učinil v novém vydání, když kniha v prvním vydání za rok byla rozebrána. A právě tento rozvrh celého díla znovu nyní uspořádaný, což jest zřejmo také ze zkrácení dějin zemí rak. a státu branibor-pruského (v 2. vyd. v dodatku), snažící se dosáhnouti co největší přehlednosti celé látky, dále pak úvodní část, v níž jsou nastíněny hlavní otázky stát. zřízení, státních forem a celkového vývoje evrops. států, jakož i přehledný nicméně podrobný výčet literatury, zhodnotily knihu z učebnice v dílo vědecké ceny. Tím ovšem není řečeno, že by kniha přestala býti učebnicí. I když nehledíme k pochýbnému pojmu vysokoškolské učebnice, přece dílo Kadlcovo přehledností si zachovalo, ba i v některých státech jí v novém vydání zvýšilo.

Profesor Pekař v Čes. Čas. Histor. (XXVII. 247) doporučil srovnati knihu svou (Dějiny československé) s knihou Kadlcovou. Rozdíl zásadní ovšem spočívá v pojetí: Pekař všímá si výhradně dějin na území nynějšího státu českoslov. a zemí spojených se státem českým, Kadlec naproti tomu rozšiřuje svůj zájem na dějiny německé, polské, uherské a jihoslov. Při tom ovšem obrací zřetel k poměrům veřejnopráv., snaže se srovnávati stav v jednotlivých státech, kdežto Pekař přidržuje se historického vývoje. Avšak Pekař klade důraz na dobu novou, v čemž liší se od Kadlce, který širěji zajímá se o středověk. Stanoviško jeho proti Pekařovu je odůvodněno zajisté tím, že doba nová stojí ve znamení snah po centralisaci území střední Evropy pod panstvím Německa. Ale je nutno upozorniti, že jako oprávněně Kadlec přijal za mezník pro děj. střed. Evropy r. 1526, kdy uskutečňují se snahy Habsburků, není volen šťastně tento rok Pekařem v děj. česko-